

rens Løb, og det er ganske givet, at denne Betænkning maa resultere i betydelige Beparelser, ligesom væsentlige Beparelser vil fremgaa af den Tjenestetidskommission, som er nedsat, og som arbejder. — Paa Klasselotteriet vil det bemærkes, at Overskuddet er steget med 1 Mill. Kr. Det er en Følge af den Lov om Klasselotteriets Udvidelse, som vi vedtog for nogle Maaneder siden.

Paa Udgiftssiden viser der sig ogsaa en Stigning, men heldigvis langt fra saa stor. Efter det oprindelige Forslag var Udgiften 325 317 000 Kr. paa §§ 8—25. De samme Paragraffer fremtræder nu med en Udgift paa 347 402 000 Kr. Stigningen er altsaa rundt regnet en 22 Mill. Kr. Man vil spørge: Hvor kommer en saa stor Stigning fra? Den kommer paa samme Maade som Stigningerne under Finanslovens Behandling altid kommer, at der dukker nye Krav op, og der er visse Bevillingsspørgsmaal, som ikke har kunnet afgøres paa den Tid, da Finanslovsforslaget forelagdes; men dertil kommer nu, at der er vedtaget forskellige Love, som det er nødvendigt at tage Hensyn til paa Finanslovsforslaget, og som i meget høj Grad forøger Udgifterne. Jeg skal eksempelvis nævne den Pensionstillægslov, vi vedtog i December, Loven om Invalideunderstøttelserne i Sønderjylland, Ordningen af Grænsegendarmeriets Forhold, som tidligere kun har været ordnede paa midlertidig Lov. Alene de Poster, jeg her har nævnt, løber op til mange Millioner Kroner. Der fremkommer saaledes paa disse Paragraffer en Udgift paa 347 402 000 Kr. mod en Indtægt paa 540 352 000 Kr. — jeg stryger Hundrederne —, altsaa en Merindtægt paa 192 949 000 Kr. mod ÷ 6 950 000 Kr. paa det oprindelige Forslag.

Paa § 26 staar Indtægterne opførte med det samme som paa det oprindelige Lovforslag, nemlig 3 116 000 Kr., medens Udgifterne er steget med godt 3 Mill. Kr., fra 48 462 000 Kr. til 51 606 000 Kr., saa at Merudgiften er 48 489 000 Kr. mod oprindelig 45 345 000 Kr. Overskuddet paa nærværende Finanslov, § 26 inklusive, bliver da 144 460 466 Kr.

Dette er jo et ganske betydeligt Overskud at gaa ud med paa en Finanslov. I Fjor var det 95 Mill. Kr., der er altsaa en meget væsentlig Forbedring i Aar. Men det maa ikke glemmes, at med disse ca. 144½ Mill. Kr. skal Tillægsbevillingslovens Udgifter mødes. Under Krigsperioden overskred Tillægsbevillingslovens Udgifter Finanslovens, men saaledes er

det heldigvis ikke mere. Tillægsbevillingslovens Udgifter maa paaregnes at blive meget væsentlig mindre. Dette ligger i, at adskillige af de mest kostbare midlertidige Foranstaltninger er opgivne, eller i hvert Fald for en væsentlig Del opgivne, saaledes Dyrtidsforanstaltningerne og Foranstaltningerne til Nedbringelse af Prisen paa Levnedsmidler; der er egentlig kun Kornloven tilbage. Dertil kommer et andet Forhold, som gør, at man kan se Tillægsbevillingsloven i Møde med mere Tryghed i Aar end tidligere: medens Konjunkturerne tidligere var stærkt opadgaaende og Priserne stadig stigende, hvorafter igen fulgte en Stigning i Tjenestemændenes Dyrtidstillæg, Stigning af Priserne paa Kul og Materialer paa alle mulige Omraader, staar vi nu overfor den modsatte Udsigt. Alene det betydelige Fald, der er foregaaet i Kulpriserne, giver os en sikker Udsigt til, at Udgifterne saa at sige hele Budgettet over vil kunne reduceres ikke saa ganske lidt. Som ærede Medlemmer vil se af Finanslovsforslagets Anmærkninger, spiller Kuludgifterne en overordentlig stor Rolle for en Mængde Poster. Kulpriserne er naturligvis kalkulerede under Hensyn til de Erfaringer, man havde, da Finanslovsforslaget blev forelagt — gennemgaaende til mellem 150 og 200 Kr. pr. Ton. Nu tør man imidlertid regne med en Kulpris, der i hvert Fald ikke er over 70 Kr. pr. Ton, og som muligvis kan blive endnu lavere. Dette vil, som sagt, betyde en Udgiftsnedgang paa en Mængde af vore kostbareste Budgetter; jeg skal blot nævne Fængslerne, Hospitalerne, Sindssygehospitalerne og forskellige Undervisningsanstalter; ogsaa for Marinen spiller Kulprisen jo en meget stor Rolle. Men den Udgiftsnedgang, man kan regne med, indskrænker sig langt fra til Kullene alene. Staten, som kan gøre Indkøb i det store, vil i høj Grad faa Gavn af den utvivlsomme Nedgang, der har været i Engros-Priserne; det vil vise sig ved Anskaffelsen af Beklædningsstoffer, Anskaffelse af Materialer af saa godt som alle mulige Slags, til en vis Grad ogsaa ved Indkøb af Levnedsmidler. Jeg skal ikke udtale mig om den standende Arbejdskonflikt, men efter hvad der er bekendt, er man i Princippet enig om, at Arbejderne maa gaa ind paa nogen Lønreduktion. Alt dette bevirker, at den Karakter, som Tillægsbevillingsloven tidligere har haft, nemlig at Udgifterne maatte sættes op paa saa godt som alle Konti, har Udsigt til at blive afløst af det modsatte; der